

Rendben folyik a tanítás a Hunyadi Gimnáziumban

— Diákbizottság alakult az iskolában —
Csökken a mulasztók száma

Ma éppen egy hete, hogy megindult a tanítás a Hunyadi János Gimnáziumban. Az órásokon a diákok 80 százaléka részt vesz, a hiányzók között is sok a beteg és olyanok, akik a közlekedési nehézségek miatt nem tudnak bejárni. Egy héttel ezelőtt azonban még nem volt ilyen kielégítő a helyzet. A diákok között voltak sokan olyanok, akik igyekeztek rábeszélési taktikát, hogy ne járjanak el az órákra. Hamarosan azonban

ők is rájöttek.

hogy azok a rémhírek, amit a diákszállító kapcsolatban terjesztettek, nem igazak és ekkor a diákok többsége elhatározta, hogy ismét megkezdik a rendes tanulást. Az iskola igazgatója, dr. Bokor István elmondja, hogy ma már teljes a rend és zavartalanul folyik a tanítás. Az iskolában megalakult a diákbizottság, mely önmagából háromtagú végrehajtó bizottságot választott meg és az igazgatóval együttműködve biztosít

ják, hogy ne forduljon elő semmiféle fegyelmezetlenség. A diákok megelégedéssel fogadták a fakultatív nyelvtanítás bevezetését és már

mindnyáian választottak

érdeklődési körüknek leginkább megfelelő nyelvet. Bár tankönyvhiánnyal küzdenek — mivel nagyon sok tankönyv alapján ma már nem lehet tanítani —, mégis a tervnek megfelelően tudják megtartani az órákat. A különböző tárgyak pedagógusai egy-egy vitás kérdésnél megbeszélést tartanak és az így kialakult álláspontot tanítják a diákoknak. Minden remény megvan arra, hogy az egyhónapos kimaradás ellenére is a diákok nem fognak évet veszíteni. Ez persze nem vonatkozik azokra, akik ezután sem akarnak eljárni az órákra.

Szécsi Szilvesztert, a diákbizottság tagját a diákok hangulatáról és a diákbizottság munkájáról kérdezzük. Elmondja, hogy a diákok tanulni akarnak és mindenféle

rendzavarásnak ellene vannak. A diákbizottság az osztályokon belül ügyeletet állított fel mindenféle zavar megakadályozására. Gyűlést szerveztek, ahol

egy új ifjúsági szervezet

megalakulását javasolták. Szerintük ennek az új ifjúsági szervezetnek valóban az ifjúság szervezetének kell lenni, függetlenül mindenféle intézménytől és szervtől. Javasolják továbbá több ifjúsági szervezet létrehozását. Elmondja még, hogy a III/C. osztály kezdeményezésére brigádot szerveznek, amely majd Budapestre utazik és ott részt vesz a károk helyrehozásában.

A Hunyadi János Gimnáziumban ma már teljes rendben folyik a tanítás. A diákok megértették, hogy ma legfőbb kötelességük a tanulás, mert így tudnak leginkább harcolni az okért a szép eszmékért, melyeket a forradalom tűzött ki céljává.

Ne hurcoljuk szét a közös vagyont!

Az október 23-át követő események hatására több szegedi járásbeli termelőszövetkezet is felbomlott. Különösen Sövényházán és Csengelen fordultak elő olyan esetek, hogy a szövetkezeti tagok jó része semmivel sem törődve — aki bírja, marja alapon — széthurcolták a közös vagyont. Azt sem nézték, hogy ki, mennyivel járult hozzá annak idején a szövetkezet megalakításához, mennyi az államtól felvett hitel és hogy visszafizeti-e majd valaki az államnak azt a pénzt, melyet ezek a kérdéses termelőszövetkezetek korábban kölcsönkértek, s különböző célokra elköltöttek.

Az ilyen gondolkodásmód nem méltó józan magyar emberekhez, nem méltó a magyar szövetkezeti parasztsághoz sem, azokhoz az emberekhez, akik már megtanulták szeretni és becsülni a közös vagyont, s jelenleg is kellő tiszteltben tartják azt. Éppen ezért minden szövetkezetben, azokban is, ahol a tagság azon a véleményen van, hogy a jövőben egyenleg gazdálkodnak majd, most végre kell hajítani az év végén szokásos számadásokat. Tisztelegesen el kell számolni az évi jövedelemmel, a kiadásokkal, s nem utolsósorban — amennyire lehetőség van erre — az állam, a nép pénzével is. És csak aztán kerülhet sor a kérdéses szövetkezetek végleges felszámolására.

Zsebtolvajokat fogott el a rendőrség

Szombaton délelőtt Papdi István, né Röske-Nagyszéks 566. számú lakos az egyik József Attila körüli üzlet előtt vásárlás céljából sorban állt. Garaboly volt a karján és abban egy tárcában pénz. Amikor belépett a boltba, akkor vette észre, hogy hiányzik 800 forintja. Két feketehajú nőre gyanakodott, akik ott settenkedtek mellette, — mindjárt kiszaladt az utcára és észrevette őket a 5. számú Ruházati Bolt előtt a sarkon. Sikertől is többemagával megfogta a két nőt, akikről kiderült, hogy kiskunfélegyháziak; Altai Mária, lopásról ismert büntetett előéletű leány és Farkas Mária. A zsebtolvajoknak — ebben az esetben a kosárból lopták ki a pénzt — zsákmányukat már sikerült átadniok egy férfinak, aki elmenekült. A rendőrség mindkettőjüket előzetes letartóztatásba helyezte.

Már írtunk arról, hogy elszaporodtak a zsebtolvajok Szegeden, és most szólni kell ismét a lakosokhoz, hogy nagyobb gondot okoznak náluk lévő értékeiket, mert a megdöntöttségük elősegíti ezekben a bűnözőknek aljas cselekedeteiket.

— A PEDAGÓGUS nyelv-tanfolyamok ismét megkezdődnek. A Pedagógusok Szabad Szakszervezetének helyi csoportja felhívja az angol, francia, német nyelv-tanfolyamok hallgatóinak figyelmét, hogy a tanfolyamokat a szokott helyen, a szokott napokon 5-től 7-ig tartják meg.

Ne hurcoljuk szét a közös vagyont!

Az október 23-át követő események hatására több szegedi járásbeli termelőszövetkezet is felbomlott.

Különösen Sövényházán és Csengelen fordultak elő olyan esetek, hogy a szövetkezeti tagok jó része semmivel sem törődve — aki bírja, marja alapon — széthurcolták a közös vagyont.

Azt sem nézték, hogy ki, mennyivel járult hozzá annak idején a szövetkezet megalakításához, mennyi az államtól felvett hitel és hogy visszafizeti-e majd valaki az államnak azt a pénzt, melyet ezek a kérdéses termelőszövetkezetek korábban kölcsönkértek, s különböző célokra elköltöttek.

Az ilyen gondolkodásmód nem méltó józan magyar emberekhez, nem méltó a magyar szövetkezeti parasztsághoz sem, azokhoz az emberekhez, akik már megtanulták szeretni és becsülni a közös vagyont, s jelenleg is kellő tiszteltben tartják azt. Éppen ezért minden szövetkezetben, azokban is, ahol a tagság azon a véleményen van, hogy a jövőben egyenleg gazdálkodnak majd, most végre kell hajítani az év végén szokásos számadásokat.

Tisztelegesen el kell számolni az évi jövedelemmel, a kiadásokkal, s nem utolsósorban — amennyire lehetőség van erre — az állam, a nép pénzével is. És csak aztán kerülhet sor a kérdéses szövetkezetek végleges felszámolására.

Déli harangszót

Ezt a kívánságot, mint szegedi közökhajt, néhány hete egy sajtótervezetelen egyik felszólaló terjesztette elő a múltkor. Javaslatának indoklásában hivatkozott Hunyadi János nándorfehérvári (belgrádi) döntő győzelmére is, amellyel egy időre megvédte hazánk függetlenségét, önállóságát, szabadságát, semlegességét is. Ennek emlékét idézi a déli harangszó.

... Ennek az indítványnak hallgatása közben fél-száz évesnél idősebb szegedi kedves emlékek újtak fel lelkemben, amikor két tanéven át szegedi diák is voltam a felsőtiszpart I. kerületi polgári iskolában. Amikor kedves emlékü, tanyai tanítóból lett osztályfőnök tanárunk: Rózsa Károly előadta az alábbiakat — és azt a nagy táblán rajzban vázlatosan szemléltette is velünk:

Köztudott dolog, hogy ezen nagy horderejű győzelem kivívásában a szegedi halászköt, mint búvárak igen határozott szerepet töltöttek be. A várat délről a Dunáról a török hajóhad ostromolta. A többi oldalról a hatalmas szárazföldi török sereg. A vár parancsnoka Hunyadi László volt. A felmentő sereg élén ideérkezett apja és Kapisztrán János. Egyidejűleg a szegedi búvárak török áruházakban megközelítették a török hajóhadat, azokat megfúrva el is süllyesztették. Ezt a lehangoló lelkiállapotot Hunyadi János és Kapisztrán kiaknázva, rátámadt a törökre, amely hanyathomlok elmenekült.

A nándorfehérvári diadal dicsősége tehát az ő szegedieké is. Ennek emlékére delenként húzassuk meg dicsőítő énekül a tanácsházi nagyharangot is.

Id. Czékus Frigyes, Kiskundorozsma

Számos szegedi üzem áthidalja az energiaellátási zavarokat

A szegedi üzemek munkáját az itt-ott mutatkozó nyersanyaghiányon kívül elsősorban a villamosenergia-korlátozás akadályozza. Az üzemek részére többnyire este 9 órától reggel 5 óráig tudnak áramot szolgáltatni. Hétfőn éjszaka már a Konzervgyárban mintegy százan dolgoztak éjjel. Ezzel lehetővé válik, hogy rövidesen elkészüljön mintegy 200 hektoliter mustsűrítmeny, nagymennyiségű vegyes gyümölcsíz, finom főzelék, sok befőtt és konzerv. Ezeket rövidesen elszállítják majd Csongrád megye, illetve az ország más részeibe.

Néhány üzemben, mint az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalatnál napi nyolcórás munkában zavartalanul folyik a munka, mert az üzem saját erőteppel rendelkezik. Előreláthatóan egy hónapig

tudnak ilyen körülmények között dolgozni a meglévő szénkészlettel. Ellátják villamosenergiával és gőzzel a szomszédos rostikészítő vállalatot is. Így ennél a vállalatnál is tudnak napi kétszer határozottan munkát folytatni.

A Szegedi Bútorgyárban is este 9-től reggel 5-ig dolgoznak. Nappal csak a kézi munkában van munka, ott, ahol nem géppel dolgoznak.

A XI. Autójavító Vállalat már három éve az akkori áramkorlátozások idején szerzett be egy generátort. Most ismét üzembe helyezték áramfejlesztőjüket. Ezért zavartalanul folyik a munka. A szerelvényben két műszakban, a gépműhelyben egy műszakban dolgoznak. Ezzel biztosítják Békéscsaba, Baja, Kecskemét, Szeged és sok más városból ideszállított gépkocsik javítását.

Teljes nyolcórás műszakban dolgoznak a szegedi paprikamalmokban

Nemrég kezdődött a paprikaszézon. Minden esztendőben ilyenkor van legtöbb munkája a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnak. A központi telepen és a hozzá tartozó hat paprikamalomokban általában napi nyolcórás műszakban örlik a fűszerpaprikát. A központi telepen a hasított nyolcórás műszakban, a szárító üzemek teljes kapacitással éjjel-nappal dolgoznak. A kijárási korlátozás okozta nehézséget úgy hidalják át, hogy a szárítók dolgozói napi kétszer 12 órát dolgoznak az üzemben. A vállalat készítette legfinomabb édes-nemes- és cse-

megpaprikából sok kerül külföldre. Most jó ideig csak hazai fogyasztásra készítenek, illetve szállítanak paprikát. Naponta mintegy nyolcezer kiló fűszerpaprika kerül ki az üzemből kisebb-nagyobb csomagolásban. Ez a mennyiség majdnem annyi, mint amikor normális körülmények között termeltek. A zavartalan munkához itt is, mint más üzemekben szélesre van szükség. Jelenleg mintegy másfél heti szénkészlettel rendelkeznek az üzem. Ha nem kapnak sürgősen szenet, másfél hét múlva komoly problémák állnak elő az üzem munkájában.

A szegedi zálogházban mintegy 11.000 zálogcédulára adták vissza díjmentesen a betéteket

Csökkent a nagy forgalom a városi zálogházban. A díjmentes visszajuttatás határ-ideje január 31, de már alig vannak olyan betétek, amelyek a rendelkezések értelmében díjmentesen juttatnak vissza tulajdonosaiknak. Eddig mintegy 11.000 zálogcédulára adták vissza a zálogtárgyakat, amelyekért a betétkor 800.000 forintnyi összeget fizettek ki. Szegeden tehát mintegy 800.000 forintot juttatott munkás-paraszt kormányunk rendelkezésével mindazoknak, akiknek zálogbetétjük volt.

Sokan keresik fel a zálogházat azok, akiknek ékszerük van elhelyezve. Érdeklődnek, megvan-e, visszakapják-e zálogtárgyaikat. Min-

denkit megnyugtattak, hogy megvan és már a mai naptól kezdve folyamatosan megkapják a kölcsönérték visszatérítése után értéktárgyaikat.

Svéd Sándor Belgrádban vendégszerepel

Belgrád. Svéd Sándor jelenleg Belgrádban tartózkodik. A magyar operaénekes Szófiából érkezett vendégszereplésre a jugoszláv fővárosba. Első hangversenvét november 28-án, szerdán adja.

Szerda, 1956. november 25

3

AZ ÁLLOMÁSON

— En a fiam várom — szölt egy idős asszony, s közelebb jött hozzánk — Budán lakik, nem hallottam róla semmit.

INNEN, onnan halk beszédoszlop száll felénk: „A Dohány utcában laknak — nem tudok róla semmit, — beteg, kórházban volt, — nászútra mentek Budapestre... Végre itt a vonat. Az óriási 424-es mozdony fáradtan pihog. A fűrésztáskák már „megszálltak” a postakocsit; csomagot, leveleket szednek le. Itt az első utas. Magas, sovány férfi, hátán zsák. Budapestről jött. Egy fehér svejcsapkás fiatal leány ijedten néz körül, keres valakit. Megtalálta, sírva borul egy asszony nyakába, s csak ennyit mond. — Meghalt... Dermedt csend támad körülöttük. Az asszony örvénybe felleír, a falhoz dől. Mondani kellene ennek az asszonynak valamit, vigasztalni, de van-e olyan

szó, mely enyhíteni tud most egy anyai szív fájdalmán.

Egy másuttan érkeznek az utasok. Asszonyok ülben vagy kezénfogva hozzák gyermekeiket. Üszörtöt idős asszonyok, férfiak érkeztek, pihenni jöttek Szegedre. Csodre, nyugalonra vágyanak. Ismerőseim távirati stílusban kezdik mesélni a budapesti eseményeket. Hallom őket, de szemem az érkezőket kutatja, hátha jönnek...

MÁR elhagyta a peront, s az utolsó utas is elment. Többen még ott állunk, várunk. Hiába, nem jöttek. A kis öregasszony, aki az előbb megszökött, keservesen sír. — Nem jött, nem jött — hajtogatja.

Egy magas őszhajú ember visszalép hozzám, s vigasztalja. — Hol laktok a fiam? — kérdezi — Budán? Óh, ott nem történt semmi, nyugodjék meg. — Nem ismeri véletlenül a

fiam? Rózsa Mihály, a Batai utcában lakik.

— Nem, kedves néni, nem ismerem, de majd jön ő is...

Már a villamoson vagyunk. Hőféharú kislány palkosan ugrik, s anyját kéri, engedje az ablakhoz.

Mellém került, értelmesen beszél, nagymamájához jött. Budapestre Szegedre, ő, két testvére, és édesanyja. A körülmények szövegére, a villamosról. Amikor elindult a kocs, akkor vettem észre, hogy a pad alatt egy sárga macskó fekszik. Miklós felejtette ott — így hívják a kislányt. — A kalauz pártfogásba veszi a játékok.

— Majd jelentkeznek érte — nézi mosolyogva a messziről érkezett macskát.

IRÍGYKEDVE gondolkodik Miklós nagymamájára; néhány perc múlva ott lesznek körülötte, akiket legjobban szeret. De így van ez rendjén.

Nyugodjunk meg, s reméljük, kedves Rózsa néni, a miénk is haza jönnek... (Zs)

EGY HÓNAP

telt el, s mégis éveknek tűnik, mióta nem láttam a gyermekem. Egy hónap óta csak őt várom, övé minden gondolatom. El-e? Van-e annival-ja? Van-e orvos a közelben, ha beteg? Szüleim, akik vigyáznak rá, élnek-e? Együtt van-e a család? Ezer és ezer kérdés teszi nyugtalanná nappalom, elviselhetetlenné az éjszakáim.

Itt vagyok a szegedi állomáson. Hátha... Nem vagyok egyedül; többen várunk a budapesti vonatra. Idős asszonyok, fiatal emberek, leányok. Kevés olyan ember van hazánkban, aki nem aggódik most legközelebbi rokonaiért, ismerőseiért.

— Ön kit vár? — kérdezem a melletttem álló öszzetört asszonyt.

— A testvéremet és a férjét — válaszolta.

— Értesítették, hogy jönnek? — folytattam az érdeklődést.

— Nem — volt a válasz — de mióta megindult a közlekedés, mindennap itt vagyok a pesti vonat érkezésénél.

SEGED I NEPLAP